

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

ÎNCHETARE

Ședința din Camera de Consiliu de la 25 martie 2011

Pe rol, soluționarea propunerii de arestare preventivă, formulată de Parchetul de pe lângă ÎNALȚA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE, privind pe inculpatul PETCU MARIUS GRIGORE, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prevăzută de art. 254 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu a răspuns, în stare de reținere, inculpatul P.M.G. personal și asistat de avocați aleși D.A., C.D., cu împuternicire avocațială nr. 014528/25.03.2011, avocat R.A., cu împuternicire avocațială nr. 523/25.03.2011 și avocat ales Sică Pușcoci, cu împuternicire avocațială din data de 25.03.2011.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care,

Curtea, aduce la cunoștința inculpatului dispozițiile art. 70 alin. 2 din Codul de procedură penală, precizându-i fapta ce formează obiectul cauzei, precum și dreptul de a nu face nicio declarație. Deasemenea, atrage atenția acestuia despre faptul că, ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Inculpatul P.M.G. personal arată că dorește să dea declarație în fața instanței.

În temeiul dispozițiilor art. 150 alin. 1 din Codul de procedură penală raportat la art. 71 și următoarele din Codul de procedură penală, Curtea procedează la ascultarea inculpatului P.M.G., declarația fiind consemnată și atașată la dosar.

Curtea, ia act de declarațiile părților în sensul că nu mai sunt excepții de invocat sau cereri de formulat și constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul pe fondul propunerii pentru luarea măsurii arestării preventive.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că, față de numitul P.M.G., s-a început urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată.

Astfel, din luna septembrie 2009 și până în ianuarie 2011, P.M.G., în calitate de președinte al Federației Sanitas, a primit de la numitul S.D.P., în baza unei înțelegeri anterioare, în mod repetat, sume de bani, reprezentând circa 20% din valoarea fiecărei situații de lucrări decontate, pentru a atribui firmei S.C. E.

S.R.L. un contract de execuție lucrări având ca obiect executarea obiectivului „Centrul de educație, perfecționare și recreare – Snagov”, prețul negociat al contractului fiind de 9.234.570 lei, fără TVA, suplimentat, ulterior, cu suma de 1.875.915 lei

Menționează că, din luna septembrie 2009, când au început să se facă primele plăți, astfel cum susține S.D.P., acesta a început să-i plătească d-lui P.M. sume de bani, cu titlu de mită, timp pe 17 luni, până în luna ianuarie 2011, după un calcul sumar, ar rezulta primirea unei sume de 340.000 euro, care include și pe cei 40.000 euro, cu care a fost prins, ieri, în flagrant, inculpatul.

Înțelegerea pe care a avut-o cu inculpatul anterior încheierii contractului a fost următoarea: se va calcula prețul real al lucrării prin rularea devizelor furnizate de proiectant, iar diferența dintre prețul final al contractului și prețul real al lucrării, din care se scad impozite într-o anumită cotă, îi va reveni inculpatului sub formă de comision, respectiv, o rată lunară de 87.400 lei, reprezentând peste 20% din valoarea plăților lunare efectuate de cei trei beneficiari, care era în jur de 4 miliarde lei vechi. Precizează că, D.N.A. - ul a ridicat facturile fiscale, însă, nu a reușit să facă o constatare, chiar sumară, asupra acestora.

Mai arată că, săvârșirea faptelor reținute în sarcina inculpatului, rezultă din declarațiile martorilor S.D.P., M.M.M. și M.C., coroborate cu procesele verbale de redare a dialogurilor interceptate în mediul ambiant purtate S.D.P. și inculpat, în data de 01.03.2011, în biroul inculpatului, din sediul C.N.S.R.L. Frația, precum și din data de 24.03.2011.

S-a mai reținut și temeiul prevăzut de art. 148 lit. c din Codul de procedură penală, în sensul că, inculpatul pregătește comiterea de fapte similare, respectiv, acesta și-a dat acordul, de principiu, în sensul că, urmează a atribui o lucrare similară, pentru care va primi un comision sub formă de mită.

Privind temeiul prevăzut de art. 148 lit. f din Codul de procedură penală, se poate concluziona că inculpatul a comis infracțiunea de luare de mită, în formă continuată, pentru care pedeapsa este mai mare de 4 ani și există probe și indicii temeinice că inculpatul a săvârșit fapte prevăzute de legea penală.

Pericolul concret pentru ordinea publică rezultă din faptul că inculpatul este o persoană care se află în poziția de lider sindical, poziție în care trebuie să fie un etalon pentru membrii societății civile și ai Federației Sanitas, or, prin comiterea unor fapte prevăzute de legea penală, acestea pot duce la zdruncinarea gravă a încrederii opiniei publice.

Solicită a se avea în vedere existența pericolului social al infracțiunii pentru care este cercetat inculpatul, acesta fiind o persoană căruia poziția socială, statutul profesional, îi conferă poziția unui reper, pentru membrii societății civile.

Activitatea infracțională a inculpatului a fost de natură să creeze acestuia o poziție omnipotentă, în care acesta avea posibilitatea de obținere a unor beneficii de ordin personal și se fundamenta pe posibilitatea de a dispune după voința proprie, de fondurile organizației pe care o reprezintă.

Concluzionând, solicită, în baza art. 149/1 și art. 148 lit. c și f din Codul de procedură penală, admiterea propunerii de arestare preventivă formulată de

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A și a se lua măsura arestării preventive, pentru o perioadă de 29 de zile, începând cu 25.03.2011 până la 22.04.2011, în privința inculpatului P.M.G.

Apărătorul inculpatului P.M.G., avocat D. A., având cuvântul, arată că trebuie a se analiza dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 149/1 din Codul de procedură penală, art. 143 din Codul de procedură penală și art.148 din Codul de procedură penală.

Astfel, arată că, în sarcina inculpatului, se reține comiterea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, care trebuie analizată, prin raportare la probele dosarului.

Privind calitatea de subiect activ al infracțiunii se poate admite că inculpatul are calitatea cerută de lege, în raport de dispozițiile art. 1 lit. f din Legea nr. 78/2000, împrejurarea că este sau nu funcționar fiind irelevantă, de vreme ce poziția inculpatului aceea de lider sindical, conferă D.N.A – ului posibilitatea de a-l urmări ca autor al unei infracțiuni de corupție.

Pentru reținerea infracțiunii prevăzută de art. 254 din Codul penal, trebuie a se constata că, persoana, subiect activ al faptei de corupție, trebuie să îndeplinească, defectuos, anumite sarcini de serviciu sau cu bună știință să nu le îndeplinească, să omită a îndeplini anumite sarcini de serviciu, să întârzie efectuarea acestora.

În prezenta cauză, probatoriul constă în listing-uri ale unor convorbiri telefonice, trei declarații ale unor persoane care nu fost audiate pe formular, deci, nu au calitatea de martori, făptuitori sau învinuiți.

Trebuie a se analiza dacă, între atribuțiile de serviciu ale inculpatului, figura desemnarea sau atribuirea unei lucrări comerciale și dacă acesta avea, ca activitate de serviciu, ca atribuție definită, să acorde, efectuarea sau nu, a acelor lucrări către S.C. E. S.R.L..

Mai mult, atribuirea acelor lucrări se făcea pe bază de ofertă și prin selecție de oferte, potrivit Legii nr. 54/2003 privind organizarea activității de sindicat, fondurile bugetare ale acestei structuri profesionale sunt obținute din cotizațiile membrilor săi, această structură nu impunea, pentru executarea de lucrări și achiziția de bunuri, aplicarea dispozițiilor Ordonanței de Urgență nr. 60 privind achizițiile publice, astfel că, structura condusă de către inculpat nu avea obligația de a organiza licitații.

În cadrul acestei selecții de oferte nu rezultă, din probatoriu, că inculpatul avea atribuții de serviciu determinante privitor la modul în care se conferă lucrările celor care au depus oferte.

Pentru ca fapta să fie calificată ca faptă de corupție trebuie ca suma de bani sa fie produsul unei infracțiuni, a încălcării, cu bună știință, a unor atribuții de serviciu care revin unei persoane.

Mai mult, consideră că nu rezultă, că atribuirea acelei lucrări s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale raportat la un alt ofertant. Consideră că atribuirea lucrărilor către S.C. E. S.R.L. nu constituie încălcarea atribuțiilor de serviciu, solicită a se analiza care au fost elementele urmare a cărora a fost atribuită lucrarea acestei firme, raportat la preț, termene de execuție și condiții calitative.

Apreciază că se poate reține că, acel comision, în materie contractuală, are reglementarea sa din dreptul comercial și primirea unei sume de bani, cu titlu de comision, în afară de situațiile în care se face dovada de la art. 254 din Codul penal, nu constituie obiect material al unei fapte de corupție.

Prezenta faptă nu este definită, pe deplin, din punct de vedere al atribuțiilor de serviciu care reveneau inculpatului, al manierei în care acesta le-a încălcat, deoarece nu rezultă că inculpatul ar fi exercitat presiuni asupra membrilor care au făcut parte din comisia pentru selecția ofertelor și, mai mult, privind atribuirea lucrării către firma S.C. E., inculpatul a făcut, cel mult, o politică de lobby în favoarea acesteia.

Consideră că nu s-a făcut dovada că atribuirea acelu contract s-a efectuat în alte condiții decât cele legale.

Arată că primirea sumei de 40.000 euro, de dl. P.M.G., nu poate fi asimilată, obligatoriu, unei infracțiuni de corupție, faptul că banii provin din fondurile D.N.A și sunt înseriați și marcați nu înseamnă, în mod obligatoriu, că fapta de corupție a fost comisă.

Deasemenea, se mai reține că inculpatul ar fi acceptat încheierea unui contract în baza căruia ar fi primit, în calitate de cesionar, părțile sociale ale unei societăți comerciale și, în baza acestora, i-a fost atribuită o construcție și terenul aferent acesteia din orașul Predeal, la o valoare mult sub valoare de piață, această vilă constituind obiectul material al faptei de corupție.

Consideră că nu există elemente probatorii suficiente privind existența unei conivențe între M.M., S. P. și inculpat.

Solicită a se analiza dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 143 raportat la art. 68/1 din Codul de procedură penală, în sensul de a se constata dacă există indicii temeinice și date că persoana cercetată a comis o faptă prevăzută de legea penală.

Apreciază că, în temeiul prevederilor art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală, trebuie a se constata că probele au fost obținute cu încălcarea competenței după materie și după calitatea persoanei, raportat la actele premergătoare, la actele de urmărire penală care îl privesc doar pe dl. P. M. G. și nu au legătură cu notarul public F.R., față de care s-a început o urmărire penală formală, la data de 23.03.2011.

Aceste activități au generat o competență fictivă a Curții de Apel București, motive pentru care, consideră că probele au fost obținute neloial. Solicită a se analiza actele premergătoare, autorizațiile de interceptare a convorbirilor din datele de 03.02.2011 și 03.03.2011, din care rezultă că nu există solicitare pentru înregistrarea postului telefonic al notarului. Consideră că trebuiau a fi efectuate acte de urmărire penală care atrăgeau competența specială, cu referire directă la d-na notar. Mai mult, solicită a se observa că, la dosar, nu există această convorbire telefonică ambiantală în baza căreia s-ar fi obținut interceptarea posturilor telefonice pentru alte persoane decât d-na notar.

Precizează că, la dosar, există convorbiri ambientale, autorizări ale interceptării convorbirilor telefonice pentru alte persoane, respectiv, pentru soții P., soții M. și pentru S. P., nu s-a solicitat interceptarea postului telefonic al notarului.

Apreciază că probatoriile obținute cu încălcarea prevederilor art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală trebuie înlăturate, sens în care, solicită a se analiza încheierile nr. 14/03.02.2011 și nr. 30/03.03.2011.

Consideră că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 143 raportat la art. 68/1 din Codul de procedură penală.

Referitor la reținerea temeiului prevăzut de art. 148 lit. c din Codul de procedură penală, în sensul că, inculpatul ar pregăti comiterea unei noi infracțiuni, solicită a se analiza ce anume urma să săvârșească inculpatul și prin ce mijloace, raportat la împrejurarea că atribuirea, pe bugetul privat al unei confederații sindicale, a unei lucrări către S.D.P., nu constituie faptă de corupție.

Apreciază că promisiunea de atribuire a unei lucrări nu poate duce la reținerea prevederilor art. 148 lit. c din Codul de procedură penală. Mai mult, pentru acest temei de drept, nu a fost începută urmărirea penală, nu au fost efectuate acte de urmărire penală.

Privind temeiul prevăzut de art. 148 lit. f din Codul de procedură penală, arată că inculpatul nu se va sustrage și nu va impieta cu nimic buna desfășurare a urmăririi penale și a procesului penal.

Mai arată că acesta a dat declarații, în prezenta apărătorului său, și-a exprimat opiniile privind acuzațiile ce i se aduc, așa cum a considerat, potrivit propriei conștiințe.

Consideră că procurorul trebuie să facă dovada că inculpatul poate influența buna desfășurare a urmăririi penale și a procesului penal.

Solicită a fi respinsă propunerea de luare a măsurii arestării preventive, raportat la faptul că, în cauză, nu s-a efectuat urmărirea penală, redarea unor convorbiri ambientale, audierea unor persoane pe o coală albă și care nu au calitate procesuală definită, nu constituie o urmărire penală legal efectuată.

Apreciază că urmărirea penală nu poate fi limitată la redarea unor convorbiri, pentru aceste considerente, solicită respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive.

Cel de-al doilea apărător al inculpatului P.M.G., având cuvântul, achiesează la concluziile colegei sale.

Apreciază că, în anul 2011, este inadmisibil a se face arestări bazate pe convorbiri telefonice.

Apreciază că parchetul pleacă de la prezumția de vinovăție, considerând că, faptul că o persoană are o situație materială bună, induce, obligatoriu, ideea că acea persoană este un infractor, consideră că o asemenea atitudine și idee poate aduce prejudicii în societate.

Se reține că inculpatul ar fi perceput anumite comisioane pentru contracte acordate în condiții avantajoase și care sunt considerate ca fiind mită.

Or, din probele administrate, acest domn S.D.P., nu spune când, unde și cum a dat acele sume, nu indică locul, ora și modalitatea în care au fost făcute acele așa zise plăți, relatările diferă de la lună la lună.

Consideră că nu se poate dispune arestarea unei persoane având ca baza numai afirmații.

Mai mult, împrejurările comiterii așa zisei infracțiuni, care nu este o infracțiune de pericol, de violență, nu sunt foarte clare, în sensul că, ar fi vorba

de mită și dacă acel comision s-ar fi perceput, apreciază că inculpatul poate fi cercetat în stare de libertate.

În legătură cu reținerea prevederilor art. 148 lit. c din Codul de procedură penală, parchetul pleacă de la prezumția de vinovăție, în sensul că, acel contract ar fi putut fi încheiat în condiții avantajoase pentru S.D.P. și cu comisioane pentru P.M.G..

Apreciază că nu sunt conturate elementele infracțiunii de luare sau dare de mită, motiv pentru care, consideră că dl. P., poate fi cercetat în stare de libertate.

În legătură cu suma de 40.000 euro, este vorba de o sumă indusă, nu este clar dacă a fost sau nu împrumutată, nu există certitudinea că acea sumă este una necuvenită, doar pentru că avea imprimată pe ea cuvântul mită.

Consideră că dl. P.M. G. care constituia un model pentru ceilalți membri de sindicat, nu își putea asuma riscul de a primii sume necuvenite.

Apreciază că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 148 lit. c și f din Codul de procedură penală, motive pentru care, solicită a fi cercetat în stare de libertate inculpatul P. M.G..

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul în replică, privind comisionul a cărui plată nu a rezultat pentru lunile anterioare, arată că, la fila nr. 15 din referat, există o susținere a lui S. P., potrivit cu care, se arată: „Haideți, că e relativ simplu aicea! Aici e relativ simplu! Deci, noi ca să... În decembrie eram la zi, aicea, cu hotelu’, da?”, din care se poate reține că tranșele cu titlu de mită au fost date și anterior.

Privind notarul F.R., arată că, față de aceasta, a fost începută urmărirea penală, în baza unor indicii de comitere a unor fapte penale.

Referitor la solicitare de autorizare a interceptărilor convorbirilor telefonice, aceasta era de competența Curții de Apel București, datorită începerii urmăririi penale față de notar.

Arată, deasemenea, că, referitor la notar, nu s-a mai solicitat autorizarea interceptărilor convorbirilor telefonice, deoarece fapta acestuia se comisese, la data de 01.02.2011.

Consideră că și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu contra unor sume de bani, constituie fapta de luare de mită. Deasemenea, există fapta de luare de mită și atunci când inculpatul are atribuții parțiale în procesul de luare a unei decizii cu referire la atribuirea de lucrări, potrivit unor decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Inculpatul P.M. G. personal, având ultimul cuvânt, arată că este foarte afectat că persoane în care a avut încredere și pe care i-a ajutat în momente grele, respectiv, S. P. și familia M., au fost primii dispuși să facă declarații împotriva sa. Menționează că nu a obstrucționat ancheta, dorește să colaboreze, pentru aflarea adevărului. Precizează că toate documentele au fost ridicate de DNA, astfel că, nu poate zădărnici aflarea adevărului. Solicită a fi cercetat în stare de libertate, pentru a fi alături de familia sa.

CONSIDERENTE

Deliberând, asupra propunerii de arestare preventivă de față, reține următoarele:

Prin referatul întocmit de **MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE – SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI**, la data de 25.03.2011, în dosarul nr. 14/P/2011, apreciind că măsura arestării preventive este necesară, în interesul urmăririi penale, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 143 din Codul de procedură penală și art. 148 lit. c și f din Codul de procedură penală, întrucât există probe și indicii temeinice că acesta a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, s-a propus **luarea măsurii arestării preventive, pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 25.03.2011, până la data de 22.04.2011, inclusiv, față de inculpatul P.M. G., pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prevăzută de art. 254 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.**

În motivarea propunerii, s-au arătat următoarele:

Prin rezoluția din **22.03.2011**, dată în dosarul nr. 14/P/2011 al Secției de combatere a corupției, s-a dispus începerea urmăririi penale față de P.M. G., pentru săvârșirea infracțiunii de **luare de mită, în formă continuată, prevăzută de art. 254 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.**

Deasemenea, prin ordonanța din **24.03.2011** s-a dispus extinderea cercetărilor, față de acesta, pentru săvârșirea unui act material nou ce intră în în conținutul constitutiv al infracțiunii menționate.

Pentru formularea acestor învinuiri, s-a avut în vedere că, în perioada anilor 2009-2010, numitul P.M.G., în calitate de președinte al Federației Sanitas, a primit de la numitul S.D.P., în baza unei înțelegeri anterioare, în mod repetat, sume de bani, reprezentând circa 20% din valoarea fiecărei situații de lucrări decontate, pentru a atribui firmei S.C. E. S.R.L. un contract de execuție lucrări având ca obiect executarea obiectivului „Centrul de educație, perfecționare și recreare – Snagov”, prețul negociat al contractului fiind de 9.234.570 lei, fără TVA, suplimentat ulterior cu suma de 1.875.915 lei, fără TVA.

Contractul de execuție lucrări a fost încheiat sub nr. 931/22.05.2009, fiind semnat de P.S., director și C.S., director economic la S.C. E. S.R.L. – executant și M.P., președinte al Federației Sanitas, M. T., președinte al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România și M.P., președinte al Uniunii Sindicale Sanitas București, în calitate de beneficiari.

Deasemenea, a rezultat că, la data de 01.02.2011, în baza unei înțelegeri anterioare dintre S.D.P. și P.M.G., cel din urmă a primit, prin intermediul soției sale, P.C., un imobil tip vilă situat în Predeal, str. Liviu Rebreanu, nr. 24, jud. Brașov, în valoare de circa 200.000 euro, prin modalitatea cesionării părților sociale deținute de S.C. M.S.R.L., S.C. D.D. T. S.R.L (în patrimoniul căreia se găsea imobilul), către P.C., la o valoare mult diminuată (50.000 euro). Reprezentanta societății cedente a fost numita M. M.M., care avea o datorie de 183.000 euro la numitul S. D. P. și căreia acesta i-a indicat să efectueze

tranzacția cu familia P.. Scopul primirii acestui imobil a fost acela de a compensa, dacă P.M.G. și-ar fi dat acordul, unele tranșe din mită neplătite încă de către S.D.P., aferente lunilor următoare sau de a facilita obținerea de către firma S.C. E. S.R.L. a unei lucrări viitoare.

La data de 24.03.2011, învinuitul a fost surprins în timp ce primea de la numitul S. D. P. suma de 40.000 euro, reprezentând două tranșe din mită, aferente lunilor ianuarie și februarie 2011.

La data de 31.01.2011, organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către numitul **P.M.G.**, președinte al SANITAS ROMÂNIA și al CNSLR FRĂȚIA, a infracțiunii de luare de mită constând în primirea de sume de bani sau alte foloase materiale în schimbul atribuirii, în mod preferențial, a unor contracte de reabilitare a unor obiective turistice aflate în patrimoniul organizației sindicale pe care o reprezintă.

Din informațiile obținute prin metode specifice a rezultat că, în perioada 31.01.2011-01.02.2011, urma a fi finalizată tranzacționarea unui imobil de tip vilă, prin modalitatea cesionării părților sociale deținute de S.C. M.S.R.L. la S.C. D. & D. T.-C.-I. S.R.L., către P. C., soția lui P.M.GR., la un preț mult diminuat, pentru ca, în final, vila să ajungă în proprietatea lui **P.M.G.**, **tranzacție coordonată, în fapt, de către S.D.P., imobilul fiind o „recompensă” pentru favorizarea intereselor comerciale ale firmei lui S..**

Astfel, la data de 03.02.2011, organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu referitor la faptul că numita F.R., notar public, având sediul Biroului Notarial în Predeal, a participat, la data de 01.02.2011, în virtutea funcției deținute, aceea de notar public, la comiterea unei infracțiuni de corupție, fapta constând în aceea că a luat cunoștință despre caracterul ilicit al unei tranzacții de cesiune de părți sociale, între S.C. M.S.R.L., S.C. D.D. T. S.R.L. și P.C., aceasta din urmă având calitatea de cesionar, procedând în condițiile arătate la autentificarea contractului anterior menționat.

În fapt, notarul public a luat cunoștință de ilegalitatea tranzacției, ca urmare a înștiințării sale de către numita M.M., reprezentanta societății cedente, în cadrul unei discuții telefonice, despre faptul că P. C. – cesionar, **„ar vrea să plătească în așa fel încât să nu fie luați mâine-poimâine la întrebări, că ar fi luat vila la două milioane de lei vechi”**, notarul public propunând unele construcții juridice care să mascheze acest aspect infracțional.

Prin acest act s-a urmărit tranzacționarea unui imobil de tip vilă, prin modalitatea cesionării părților sociale deținute de S.C. M.S.R.L., S.C. D.D. T. S.R.L., către P. C., soția numelui P. M.G., lider sindical al CNSLR Frăția, la un preț mult diminuat, pentru ca, în final, vila să ajungă în proprietatea lui PETCU MARIUS-GRIGORE, tranzacție coordonată, în fapt, de numitul S. D.-P., asociat și administrator al unei societăți comerciale, imobilul fiind o „recompensă” pentru favorizarea de către P.M.G. a intereselor comerciale ale firmei lui SC..

Atât din declarația căreia i s-a atribuit caracterul unui denunț, dată de numitul S. D. P. la data de 16.02.2011, cât și din cea dată la 24.03.2011, au rezultat următoarele:

Referitor la contractul nr. 931/22.05.2009, conform graficului de execuție, primele plăți s-au efectuat în luna septembrie 2009, acesta fiind primul moment

în care a început să-i plătească lui P.M. sume de bani cu titlu de mită. Înțelegerea pe care a avut-o cu inculpatul anterior încheierii contractului a fost următoarea: se va calcula prețul real al lucrării prin rularea devizelor furnizate de proiectant, iar diferența dintre prețul final al contractului și prețul real al lucrării, din care se scad impozite într-o anumită cotă, îi va reveni inculpatului sub formă de **comision**. Au mai fost discuții ulterioare prin care acesta a încercat să scadă din ce în ce mai mult valoarea reală a lucrării, pentru a-și mări marja de „comision”, până la o zonă în care S. P. a refuzat să mai scadă. **În urma acestor negocieri s-a ajuns la o rată lunară de 87.400 lei (peste 20% din valoare)**. Inițial, S.P. a fost cel care i-a propus lui P.M. G. unele foloase materiale în schimbul încredințării lucrării, acesta acceptând, iar ulterior mergând cu solicitările până la procentul anterior menționat.

P.M.G. și-a asumat și rolul de a-i convinge și pe ceilalți doi beneficiari în semnarea contractului cu S.C. E. S.R.L..

Numitul S. D. P. a precizat că, în noiembrie-decembrie 2010 era la zi cu plățile comisioanelor. Anterior, în cursul anului 2010, s-a modificat graficul de execuție a lucrărilor de așa manieră încât producția lunară în cinci luni, respectiv iunie-octombrie s-a dublat, urmând ca în lunile noiembrie 2010-martie 2011 să nu se lucreze. Una din entitățile contractante nu a putut achita suma dublă, urmând a o achita jumătate în lunile decembrie-aprilie. Având în vedere aceste aspecte, rezultă că tranșele de comision au fost și în această perioadă de 87.400 lei, iar în lunile ianuarie-aprilie 2011 trebuiau plătite patru tranșe de comision, pentru ca la sfârșitul perioadei să se ajungă la zi cu achitarea acestora.

La data de 01.03.2011, în jurul orei 14,30, S.D.P. s-a deplasat, la solicitarea telefonică a inculpatului P.M. G., la biroul acestuia din cadrul CNSLR Frăția, unde au fost abordate următoarele subiecte: reînceperea lucrărilor la Centrul de perfecționare, care vor fi demarate după 1 aprilie și aspecte legate de finisaje (gresie, faianță etc.); reînceperea lucrărilor la locuința personală a acestuia din Snagov. Cea mai mare parte a discuției a fost în jurul situației financiare a firmei S.C. E. S.R.L., care era foarte dificilă, drept care inculpatul i-a cerut să-i spună dacă vor avea probleme cu mersul lucrărilor și cu sumele de bani pe care are să i le dea ca urmare a încasărilor de la Centrul de perfecționare.

Cu această ocazie, S. P. i-a propus și o compensare cu jumătatea care, teoretic, îi aparținea, din valoarea vilei de la Predeal. Valoarea reală a imobilului respectiv era de 200.000 euro, din care S. P. a achitat 162.000 euro plus 130.000 lei doamnei M. M., iar P. M. a plătit la încheierea contractului restul până la 200.000 euro (în jur de 18.000 euro). Conform susținerilor martorului, înțelegerea inițială între P. și el a fost aceea de a i-o vinde lui, iar el a propus să fie parteneri cu părți egale, în ideea în care S. poate edifica construcția la un preț mic, dorindu-se ridicarea unei pensiuni. Practic, compensarea ar fi operat asupra sumei de 100.000 euro, el nemaitrebuind să îi transfere martorului jumătate din părțile sociale ale societății în patrimoniul căreia se află imobilul.

La această propunere, inculpatul a răspuns că trebuie să se consulte cu soția, întrebându-l, cu un ton de nemulțumire: „cum, pentru toate lunile?”, în sensul că, a înțeles că ar fi urmat să nu mai primească partea ce i se cuvenea

după decontarea lucrărilor. Cu acel prilej, **S. i-a spus că la sfârșitul lunii aprilie urmează să deconteze situații de lucrări de 400.000 lei, din care va avea suficient cât să-i plătească „comisioanele” convenite anterior.**

Deasemenea, i-a spus că, în contextul respectiv, nu ar mai vrea să se mai vadă la birou, exprimându-și oarece temeri că ar fi un loc nesigur, fapt cu care inculpatul P. M. G. a fost de acord, urmând ca viitoarele întâlniri să le aibă la locul lucrării din Snagov.

Pe parcursul discuției, S. P. a făcut referiri la faptul că **lucrarea aceasta este foarte importantă pentru el și că P.M. G. a făcut eforturi ca să i-o dea și că de fiecare dată S. a făcut în așa fel încât să își achite obligațiile față de el, lucru pe care acesta l-a confirmat, spunându-i că speră ca și în viitor înțelegerea verbală să rămână în vigoare.**

Martorul a arătat că atunci când s-a plâns de situația financiară a firmei, inculpatul și-a manifestat un sentiment de îngrijorare că nu va fi dusă lucrarea la bun sfârșit și că martorul nu va fi capabil să îi dea restul de bani, conform înțelegerii, ulterior liniștindu-se.

Din replica inculpatului „eu nu pot să fac cu tine decât angajamente verbale” reiese, fără dubiu, caracterul infracțional al înțelegerii. Deasemenea, rezultă, o dată în plus, legătura între primirea lunară a unor tranșe de mită și încredințarea lucrării, inculpatul făcând precizarea: „Bun, ce mare lucru e față de ce ți-am dat eu și ce... ar trebui să...?”

Pe data de 14.03.2011 S.D.P. a fost contactat telefonic de numitul M.L., care este șoferul inculpatului P. M. G., care i-a spus că dl „președinte” vrea să se întâlnească cu el, stabilind data întâlnirii pentru ziua de 25 martie inițial. După 2-3 zile, S. P. l-a sunat pe M. L., întrucât nu primise confirmare certă, prilej cu care s-a stabilit data de 24 martie 2011 pentru întâlnirea cu inculpatul P., la șantier, în localitatea Ciofliceni.

Martorul S. D. P. a arătat că, între timp, a împrumutat de la M. M. suma de 40.000 euro și 200.000 lei, în ideea de a-i da lui P. M. suma în valută, reprezentând cu aproximație tranșele de mită aferente lunilor ianuarie și februarie 2011.

Suma de bani menționată, provenită din fondul special aflat la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, a fost remisă de procuror, după marcarea criminalistică, numitei M.M.M., pentru ca aceasta, la rândul ei, să i-o dea numitului S. D.P., existând date că acesta a solicitat banii respectivi pentru a-i achita inculpatului P.M. G. două tranșe din mită. În declarațiile date, M.M. M. și M. C. au confirmat susținerile martorului S. D. P..

Astfel, la data de 24.03.2011, ca urmare a înțelegerii stabilite în cursul săptămânii trecute și în urma unui telefon primit de la inculpatul P.M. G., în jurul orei 14, a zilei de 24.03.2011, martorul S. P. s-a deplasat la șantierul din Snagov, Ciofliceni, conform declarației sale, pentru a-i prezenta inculpatului mostre de materiale care urmau să intre în lucrare și pentru a definitiva socotelile cu sumele de bani pe care trebuia să i le dea,, precum și pentru a-i da banii susmenționați.

În afară de discuțiile care priveau stadiul lucrărilor, S.P. i-a spus lui P. M. că a reușit să facă rost de 40.000 de euro, pentru ianuarie-februarie, iar

pentru diferența de 43.500 euro i-a promis ca termen de plată sfârșitul lunii aprilie. În acest context, P.M. i-a atras atenția că nu s-a achitat de obligații nici pe decembrie 2010. Deasemenea, a avut loc o discuție referitoare la vila de la Predeal, unde, în fapt, martorul a plătit suma de 182.000 euro, iar el, suma de 18.000 euro și **la propunerea martorului de a compensa suma plătită de el cu o ulterioară lucrare, inculpatul a acceptat, în condițiile în care mita ar fi fost în același procent sau chiar mai mare decât la lucrarea anterioară (hotel). Martorul a folosit pentru mită termenul de „comision”.**

La aceeași dată, inculpatul a fost prins în flagrant imediat după primirea, de la S.P., a sumei de 40.000 euro, despre care a afirmat că **ar fi reprezentat un împrumut pe care i l-a dat martorului în urmă cu două luni și pe care acesta i l-a restituit.** Această apărare, comună, de altfel, în astfel de situații, nici măcar nu a fost bine pusă la punct, neputând fi luată în considerare, deoarece, **dacă împrumutul ar fi fost acordat în februarie 2011, atunci S. nu ar fi avut ce să îi datoreze inculpatului pe luna decembrie 2010!!!**

Interceptările convorbirilor telefonice și ale dialogurilor purtate în mediul ambiantal au fost efectuate în baza **autorizațiilor nr. 13 din 3.02.2011 și nr. 29 din 03.03.2011, emise de Curtea de Apel București.**

Calitatea inculpatului P. M. G., de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, rezultă din **contractul individual de muncă nr. 745/6.02.2001, încheiat între acesta și FEDERAȚIA SANITAS,** unde sunt stabilite raporturile de muncă și salariul lunar, precum și funcția de președinte, exercitând conducerea federației, calitate în care, de altfel, a semnat contractul de execuție lucrări ce face obiectul cauzei.

Prin ordonanța din **24.03.2011 s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului P.M. G., iar prin ordonanța nr. 105/24.03.2011 s-a luat față de acesta măsura reținerii pe 24 de ore, de la 24.03.2011, ora 22.45 până la 25.03.2011, ora 22.45.**

Săvârșirea, de către inculpatul P.M.G., a faptei reținută, ca învinuire, în sarcina sa, rezultă din: declarație martor și olografă S. D.P. din 16.02.2011 și 24.03.2011; declarații M. M. din 02.03.2011 și 22.03.2011; declarație M. C. din 15.02.2011; procesul verbal de redare a dialogului ambiantal dintre S. P. și P.M.G. din 01.03.2011; procesul verbal de redare a dialogului ambiantal dintre S. P. și P.M. G. din 01.03.2011; procesul verbal de redare a dialogului ambiantal dintre S. P. și P. M. G. din 24.03.2011; proces-verbal de redare a conținutului convorbirilor telefonice purtate în datele de 01.02.2011, 14.03.2011, 17.03.2011; facturi fiscale și alte documente aferente lucrării; contractul de cesiune părți sociale din 01.02.2011, în beneficiul soției inculpatului; au fost realizate trei planșe foto care conțin imagini din 24.03.2011 referitoare la activitatea inculpatului P. M. G.; proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din 24.03.2011; proces-verbal de consemnare a efectuării actelor premergătoare din 22.03.2011; suporturi optice pe care au fost imprimate discuțiile telefonice și ambiantale relevante, precum și aspecte de la efectuarea flagrantului.

Modalitatea de săvârșire a infracțiunii, caracterul repetat al primirii sumelor de bani, **predispoziția actuală a inculpatului pentru comiterea unor fapte penale similare (a se vedea acordul, de principiu, al acestuia pentru atribuirea**

unei alte lucrări în condiții similare de plată a unui comision), calitatea și pregătirea profesională a inculpatului, sunt aspecte care imprimă faptelor comise un grad de pericol social deosebit de grav, întrucât acțiunile infracționale derulate au fost de natură să creeze, practic, imaginea unei „*poziții omnipotente*” a inculpatului – lider sindical, în care siguranța obținerii unui beneficiu se fundamenta pe *posibilitatea de liber arbitru și de dispunerea după voința proprie de fondurile instituției pe care o reprezenta inculpatul.*

S-a mai arătat că, existența pericolului public a rezultat din însuși pericolul social al infracțiunii pentru care este cercetat inculpatul, avându-se în vedere reacția publică la comiterea unei astfel de infracțiuni și posibilitatea comiterii unor fapte asemănătoare în lipsa unei reacții ferme față de autori.

Inculpatul este o persoană căreia condiția educațională, profesională, poziția socială îi conferă statutul unui reper, al unui etalon pentru alți membri ai societății.

Fapta comisă de inculpatul P.M.G., bazată pe poziția acestuia de lider al Federației Sanitas, care, practic, a introdus în buzunarul propriu cotizațiile membrilor de sindicat plătite din salarii mici, cotizații din care s-a achitat efectuarea lucrării, în timp ce public reprezenta interesele acestora, constituie, în mod cert, o împrejurare care tulbură profund și grav opinia publică.

Noțiunea de pericol concret pentru ordinea publică trebuie înțeleasă prin prisma naturii infracțiunii comise, gravitatea dedusă din obiectul juridic căruia îi aduce atingere, calitatea persoanei, modalitatea în care a săvârșit fapta și, nu în ultimul rând, consecințele asupra ordinii de drept.

Ca atare, având în vedere natura faptelor comise și modul de operare utilizat, precum și urmările produse, s-a constatat că lăsarea în libertate a inculpatului P.M. G. prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, astfel că, se impune luarea, față de acesta, a măsurii arestării preventive.

În ceea ce privește aspectele de nelegalitate invocate de către inculpatul P.M. G., Curtea constată că, în cauză, nu sunt incidente prevederile art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală referitoare la mijloacele de probă obținute, în mod ilegal, în considerarea următoarelor argumente:

La data de 03.02.2011, organele de urmărire penală s-au sesizat, din oficiu, în prezenta cauză, referitor la faptul că numita F. R., notar public, având sediul Biroului Notarial în Predeal, a participat, la data de 01.02.2011, în virtutea funcției deținute, aceea de notar public, la comiterea unei infracțiuni de corupție, fapta constând în aceea că, a luat cunoștință despre caracterul ilicit al unei tranzacții de cesiune de părți sociale, între S.C. M. S.R.L., S.C. D. D. T. S.R.L. și P.C., aceasta din urmă având calitatea de cesionar, procedând în condițiile arătate la autentificarea contractului anterior menționat.

În fapt, s-a reținut că notarul public a luat cunoștință de ilegalitatea tranzacției, ca urmare a înștiințării sale, de către numita M. M., reprezentanta societății cedente, în cadrul unei discuții telefonice, despre faptul că P. C. – cesionar, „ar vrea să plătească în așa fel încât să nu fie luați mâine-poimâine la întrebări, că ar fi luat vila la două milioane de lei vechi”, notarul public propunând unele construcții juridice care să mascheze acest aspect infracțional.

Or, potrivit dispozițiilor art. 28¹ alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, Curtea de Apel judecă, în primă instanță, infracțiunile săvârșite de notari

publici, neavând relevanță juridică, de vreme ce legea nu distinge, dacă actele premergătoare sau actele de urmărire penală, efectuate de către procuror, au sau nu legătură cu notarul public F.R., față de care s-a dispus începerea urmăririi penale, prin rezoluția din data de 22.03.2011, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 26 din Codul penal raportat la art. 254 alin. 1 din Codul penal și art. 6 din Legea nr. 78/2000, împrejurare ce atrage competența materială a Curții de Apel în soluționarea propunerii de față.

Curtea, analizând întregul material probatoriu administrat în faza de urmărire penală, reține următoarele:

În cauză, există indicii temeinice, în sensul art. 143 alin. 1 din Codul de procedură penală raportat la art. 68/1 din Codul de procedură penală, din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul P.M. G. a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, având în vedere probele administrate pe parcursul urmăririi penale până în prezent, relevante, în acest sens, fiind: declarațiile inculpatului, date, în această calitate, dar și în calitate de învinuit; denunțul din 16.02.2011 formulat de numitul S. D. P., dar și depoziția acestuia, dată, în calitate de martor, la 24.03.2011; procesele verbale de redare a dialogurilor ambientale dintre S.P. și P. M.G. din 01.03.2011 și din 24.03.2011; procesul verbal de redare a conținutului convorbirilor telefonice purtate, între cei doi, în datele de 01.02.2011, 14.03.2011 și 17.03.2011; planșe foto ce conțin imagini din data de 24.03.2011, referitoare la activitatea inculpatului P. M. G., precum și procesul verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 24.03.2011.

Curtea constată, însă, că, în cauză, nu sunt întrunite cerințele art. 148 alin. 1 lit. c și f din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 148 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, **măsura arestării preventive poate fi luată dacă există date că inculpatul pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.**

Or, motivul invocat de procuror, referitor la acordul, de principiu, pe care și l-ar fi dat inculpatul, în sensul că, urmează a atribui o lucrare similară, pentru care va primi un comision, sub formă de mită, nu poate constitui, în opinia Curții, un indiciu că P.M.G. pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni de corupție.

Curtea apreciază că promisiunea de atribuire a unei lucrări nu poate duce la concluzia că inculpatul și-a luat angajamentul ca, pe viitor, să comită o infracțiune de luare de mită.

Totodată, instanța apreciază că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 148 alin. 1 lit. f teza a II-a din Codul de procedură penală.

Evaluarea pericolului concret pentru ordinea publică, pe care l-ar prezenta, lăsarea în libertate a inculpatului, se bazează pe criterii obiective, or, în aplicarea art. 5 din C.E.D.O., dispozițiile art. 136 alin. 8 din Codul de procedură penală stabilesc, cu titlu general, criteriile de alegere a măsurii preventive ce constituie și criterii de apreciere a pericolului concret pentru ordinea publică.

Astfel, conform art. 136 alin. 8 din Codul de procedură penală, alegerea măsurii ce urmează a fi luată se face ținându-se seama de scopul acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta, antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele interne trebuie să respecte prezumția de nevinovăție, atunci când analizează necesitatea arestării preventive a unui acuzat și orice menținere în arest preventiv a unui acuzat, chiar și pentru o scurtă perioadă, trebuie justificată, în mod convingător, de către autorități.

Curtea reține că pericolul pentru ordinea publică trebuie să fie actual, în sensul de a impune, ca necesară, privarea, de îndată, de libertate, a unei persoane.

Din această perspectivă, Curtea constată că nu există motive rezonabile și suficiente pentru a considera că, lăsat în libertate, inculpatul va comite alte fapte prevăzute de legea penală. Previziunea asupra atitudinii viitoare a inculpatului trebuie raportată unor criterii obiective, deoarece, în caz contrar, s-ar ajunge la o concluzie arbitrară, așa încât, orice persoană suspectată de comiterea unei fapte de natură penală ar fi considerată ca prezentând pericolul de a săvârși, din nou, asemenea fapte și ar fi plasată, implicit, în detenție preventivă, ajungându-se, astfel, la o anticipare a pedepsei.

Parchetul a susținut, în motivarea propunerii formulate, gradul de pericol social deosebit de grav al faptelor, ce relevă, implicit, existența pericolului public, dar și împrejurarea că fapta inculpatului tulbură, profund și grav, ordinea publică.

Or, așa cum rezultă din prevederile art. 136 alin. 8 din Codul de procedură penală, gravitatea faptelor nu reprezintă unicul criteriu de apreciere asupra necesității arestării preventive.

Deasemenea, Curtea constată că arestarea preventivă nu poate fi justificată de rațiuni privind rezonanța socială negativă a faptelor și reacția opiniei publice, deoarece, aceasta din urmă nu reprezintă un temei, absolut, pentru lipsirea, de libertate, a unei persoane, fiind acceptată, în circumstanțe excepționale și în măsura în care se întemeiază pe fapte de natură să demonstreze, indubitabil, că punerea în libertate a inculpatului tulbură, în mod real, opinia publică (cauza Letellier contra Franței).

Detenția preventivă nu se justifică decât dacă anumite indicii concrete relevă o veritabilă cerință de interes public care prevalează, în ciuda prezumției de nevinovăție, asupra regulii de respectare a libertății individuale stabilite la art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza McKay contra Regatului Unit).

Nu în ultimul rând, Curtea are în vedere faptul că, în cauză, nu s-a făcut dovada că inculpatul se va sustrage sau că va împieta ori va influența buna desfășurare a urmăririi penale ori a procesului penal,

În ceea ce privește persoana inculpatului, Curtea va ține seama de vârsta acestuia, de împrejurarea că acesta este căsătorit, are trei copii, nu este cunoscut cu antecedente penale, are studii superioare, dar și de poziția sa de lider sindical, având calitatea de președinte al Federației „Sanitas”.

Deasemenea, Curtea reține că verificările și constatările, ce urmează a le efectua procurorul, referitoare la facturile fiscale ridicate, nu necesită prezența inculpatului și nici arestarea sa preventivă.

Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că nu există motive care să justifice privarea de libertate a inculpatului.

Având în vedere scopul măsurilor preventive, prevăzut de art. 136 alin. 1 din Codul de procedură penală, dar și obligația de a lua în considerare situația individuală a fiecărui inculpat în parte și de a ține seama de posibilitatea de a aplica măsuri alternative arestării preventive, constatând îndeplinite cerințele art. 143 alin. 1 din Codul de procedură penală, **Curtea apreciază că, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, este suficientă luarea unei măsuri restrictive de libertate, cu impunerea unor obligații stricte.**

Față de considerentele expuse anterior, în baza art. 149¹ alin. 9 din Codul de procedură penală, va respinge propunerea de arestare preventivă a inculpatului P.M.G..

În baza art. 149¹ alin. 12 raportat la art. 146 alin. 11¹ în referire la art. 145¹ alin. 1 din Codul de procedură penală va lua față de inculpatul P.M. G. măsura obligării de a nu părăsi țara, fără încuviințarea instanței de judecată, pe o perioadă de 30 de zile, cu începere de la data punerii efective în libertate.

Conform art. 145 alin. 1¹ și 1² din Codul de procedură penală, pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara, inculpatul va fi obligat să respecte următoarele îndatoriri:

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;
- să se prezinte la Poliția Municipiului București – Sector 4, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;
- să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței de judecată;
- să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme;
- să nu comunice, direct sau indirect, cu martorii din prezenta cauză.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 145 alin. 3 din Codul de procedură penală.

În baza art. 192 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

DISPOZITIV:

În baza art. 149¹ alin. 9 din Codul de procedură penală, **respinge propunerea de arestare preventivă a inculpatului P.M.G..**

În baza art. 149¹ alin. 12 raportat la art. 146 alin. 11¹ în referire la art. 145¹ alin.1 din Codul de procedură penală **ia față de inculpatul P. M. G. măsura obligării de a nu părăsi țara, fără încuviințarea instanței de judecată**, pe o perioadă de 30 de zile, cu începere de la data punerii efective în libertate.

Conform art. 145 alin. 1¹ și 1² din Codul de procedură penală pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara, inculpatul este obligat să respecte următoarele îndatoriri:

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;
- să se prezinte la Poliția Municipiului București – Sector 4, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;

- să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței de judecată;
- să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme;
- să nu comunice, direct sau indirect, cu martorii din prezenta cauză.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 145 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de recurs în 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 25.03.2011.

LUJU.RO
WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO
LUJU.RO